

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 154/2022
30.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Бајазит, адвокат из ..., против туженог Индустије грађевинског материјала „Опека“ доо из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник Миланка Југовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3234/20 од 02.07.2021. године у седници од 30.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3234/20 од 02.07.2021. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3234/20 од 02.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 186/15 од 19.06.2018. године, исправљеном решењем истог суда П1 186/15 од 26.02.2019. године, исправљеног решењем истог суда П1 186/15 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени противтужилац да тужиоцима противтуженима, као правним следбеницима пок. ГГ бившег из ..., на име накнаде штете за неисплаћену зараду и разлику у заради за пок. ГГ за период од 29.07.2003. године закључно са 04.05.2007. године, солидарно исплате појединачне одређене износе са законском затезном каматом обрачунатом на наведени износ од доспелости до исплате, ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле противтужене АА из ..., којом је обавезан тужени да тужилци на утврђену зараду из става 1. пресуде пок. ГГ бившег из ..., за период од 29.07.2003. године закључно са 04.05.2007. године, а која је остварила право на породичну пензију свог супруга пок. ГГ уплати на име пок. ГГ бившег из ... доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање који падају на терет туженог као послодавца и на терет пок. ГГ као радника туженог, Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Филијала у Смедереву и Републичком фонду за здравствено осигурање Београд, Филијала у Смедереву по стопи и у висини која ће бити утврђена у моменту уплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца противтужених да им тужени противтужилац солидарно на име

накнаде погребних трошкова за сахрану пок. ГГ исплати укупан износ од 35.726,00 динара, са каматом од 19.12.2017. године. Ставом четвртим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог противтужиоца и обавезани тужиоци противтужени да туженом противтужиоцу исплате на име дуга по основу исплаћене отпремнине пок. ГГ бившем из ... износ од 285.915,00 динара, са каматом обрачунатом почев од 28.07.2003. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени противтужилац да тужиоцима противтуженима на име нужних парничних трошкова овог спора исплати укупан износ од 278.202,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом шестим изреке, обавезани су тужиоци противтужени да туженом противтужиоцу на име нужних парничних трошкова овог спора исплати укупан износ од 109.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3234/20 од 02.07.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу 1, 2 и 4 изреке и у том делу жалбе тужилаца и туженог су одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем, петом и шестом изреке, решење првостепеног суда од 26.02.2019. године, у делу којим је исправљено решење садржано у ставу 6. изреке првостепене пресуде и решење првостепеног суда од 21.06.2019. године, у делу којим је исправљено решење од 26.02.2019. године, у делу којим је исправљено решење садржано у ставу 6. изреке првостепене пресуде од 19.06.2018. године и предмет у том делу упућује првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизије су благовремено изјавили тужиоци и тужени због погрешне примене материјалног права са предлозима да се о ревизијама одлучује као о посебним применим члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите по тужби и противтужби, о којима је одлучено побијањем пресудом су исплата накнаде штете тужиоцима противтуженима (правни следбеници пок. ГГ) на име неисплаћене зараде, разлике зараде и трошкова сахране, као и исплата туженом противтужиоцу на име дуга по основу исплаћене отпремнине пок. ГГ. О овим правима тужилаца противтужених и туженог противтужиоца, као и о висини тражених накнада, нижестепени судови су одлучили у складу са утврђеним чињеничним стањем. Како одлука у овом предмету спора зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком појединачном случају, то нема разлога и не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да су ревизије недозвољене.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име неисплаћене зараде, погребних трошкова и доприноса поднета је 09.04.2015. године, а противтужбени захтев дана 19.05.2016. године. Вредност предмета спора наведена у уводу првостепене пресуде је 2.485.232,52 динара.

Имајући у виду одредбу члана 403. став 3. ЗПП, те да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (и противтужбе), то у конкретном случају ревизије нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић